O zlaté rybce - Ebenové, bratři

```
     D9                  C                  G
1. Jdu takhle po nábřeží a venku zrovna svítá,
   D9
   a to je realita, a to je realita,
                            C                G
   slunce se zvolna škrábe na věž svatého Víta,
   D9
   a to je realita, a to je realita,
    F                   C                  G
   vidím, jak u Vltavy ňákej chlap ryby chytá,
                                         D
   najednou zlatá rybka se na udici zmítá,
   a to je realita, a to je realita.
    G             D       C        Ami7 D
R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
    G           D      C         Ami7  D
   kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
    G            D         C         Ami7 D
   je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,
    G           D      C         Ami7  D     C  A D9
   kam až jde realita, a kde je fik-, fik-, fikce?
2. Teď je tu situace velice zapeklitá,
   a to je realita, a to je realita,
   víme, že zlatá rybka jakási přání skýtá,
   a to je realita, a to je realita,
   jenomže co je doma, jenom to se počítá,
   tak jedna rána nožem, a přání jsou zabitá,
   a to je realita, a to je realita.
R:
3. Jenže takových rybek už měl ten chlápek v hrsti,
   a všecky slibovaly, a všecky slibovaly,
   a když se obměkčit dal a do vody je pustil,
   i s přáním uplavaly, i s přáním uplavaly,
   česká ryba je kluzká a šupinami krytá,
   ta ti něco nakecá a člověk se nachytá,
   a to je realita, a to je realita.
R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
   kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
   je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,
   kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
    Ami7  D     Ami7  D     Ami7  D
   fik-, fik-, fik-, fik-, fik-, fik-?
```